

GORICA

(Večerno izdanje.)

Izhaja vsa torka in sobota ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pada na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

Uredništvo in upravljanje se nahajata v Narodni tiskarni, ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravljanje »Gorice«. Oglasi se rač. jo po vrstah in sicer ako se tiskajo 1. št. po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Učni zavodi društva „Šolski Dom“.

(Konec.)

Več let zaporedoma že niso bile vprejete na tuk. žensko izobraževališče vse one mladenke, ki so se oglašile k vsprejemnem izpitu in so izpit tudi napravile s povoljnim uspehom. Temu krivo je pomanjkanje prostora. Skušnja pa uči, da se mnogo onih mladenk, ki so bile vsprejete na žensko izobraževališče, je obiskovale skozi štiri leta in napravile na njem tudi predpisani zrelostni izpit, kasneje ni posvetilo učiteljskemu stanu ter da se niso temu stanu nameravale posvetiti že takrat, ko so bile vsprejete. Take mladenke vstopile so namreč na žensko izobraževališče le zaradi tega, ker so se hotele nekoliko bolj izobraziti in ker pomanjkuje v deželi drugih zavodov, namenjenih za višjo dekliško izobrazbo. Da bi se pri nas kolikor mogoče bolj prišlo v okom takemu nedostatku, osnoval je odbor „Šolskega Doma“ v svojih prostorih dvo-razredno dekliško nadaljevalno šolo. V to šolo vsprejemajo se deklice, ki so z dobrim uspehom dovršile ljudsko šolo. Na podlagi v ljudski šoli pridobljenih naukov, podučujejo se v ti šoli učence v slovenščini, računstvu, risanju, verstvu, zemljepisju in zgodovini, v fiziki, petju in v nemščini. Poslednja je kot prosti predmet. Vseh učnih ur je v ti šoli 14 na teden. V zvezi s to šolo sta dve strokovni šoli, namreč šola za umetno vezenje in belo šivanje in šola za krojenje in šivanje oblek. V teh strokovnih šolah podučujejo se deklice po 20 ur na teden.

Učence dekliške nadaljevalne šole vstopijo lahko v to ali drugo omenjenih strokovnih šol, ali pa se prej izučijo v belem šivanju potem pa v krojenju in šivanju oblek.

Z obema strokovnima šolama sta združena posebna tečaja, v katerih se poučujejo po 4 ure na teden odrasle v ročnih delih, sosebno v šivanju, izurjene deklice.

V šolo za umetno vezenje in belo šivanje se je minulega šolskega leta sprejelo 17 deklic, v poseben tečaj za od-

rasle 9, skupaj 26 učenk. V šolo za krojenje in šivanje oblek pa 24, v poseben tečaj 17, skupaj 41 učenk.

Učence so bile v obče prav pridne, in so si prisvojile mnogo za njih poklice potrebnih znanosti, pokrojile in izdelale mnogo različnega perila, otroških in ženskih oblek, kakor tudi krasnih umetniških izdelkov vezenih s svilo in zlatom.

Iz navedenega sklepa lahko čislani čitatelj, da je ta šola za odgojo naše ženske mladine vrlo važna. V njej si mladenke razširijo znanosti čez mejo ljudskih šol, ki so prepotrebne sleherni meščanski in bolj omikani Slovenci. Pridobijo si znanja in ročnosti v vsakovrstnih ročnih delih, sosebno v onih, neobhodno potrebnih razumni gospodinj. Deklice manj premožnih roditeljev si lahko služijo vsakdanji kruh z ono ročnostjo, ki so si jo pridobile v tej šoli, bodisi kot šivilje ali bodisi umne vezetelje. Da imajo učence več priložnosti v različnih delih, sprejemati obe strokovni šoli naročila od privatnikov, katera izgotove učence pod vodstvom strokovne učiteljice po želji in kolikor mogoče hitro proti zmerni odškodnini, ki pride v korist „Šolskemu Domu“. V šoli se izdeluje vsakovrstno perilo — zaznamovano z monogrami, ali drugače, po želji; izdelujejo se tudi: zastave, preproge, blazince, prti (antependiji), vsakovrstne cerkvene obleke, otroške in ženske obleke vseh krojev do najmodernejših itd.

Preidimo k deški obrtno-nadaljevalni šoli. V to šolo se je vpisalo 158 učencev. Med temi je 62 rednih, to je onih, ki so hodili k vsem naukom (k slovenščini, računstvu in risanju) skupaj po 9 ur na teden; in 96 onih, kateri so hodili samo ob nedeljah po 3 ure k risanju ter se učili skupno z rednimi učenci razvrščeni po zmožnosti v 3 razrede. Zaradi obilega števila učencev se je risanje poučevalo v 5 sobah ob nedeljah, drugače v 3. Med letom se jih je preselilo in izostalo 37 učencev. Koncem š. leta je bilo razredovanih 121. Ti so bili po njih bivališču: v Gorici 24, v Solkanu 38, v Št. Andrežu 24, v Vrtojbi 17, v Sovodnjah 8, v raznih drugih krajih 20. Njih starost je bila od 13 do 28 let; največ jih je bilo v 17. letu.

letni večer, včasih robot in trd kot zimski dan, ko burja buta ob strehe in trže slamo raz sleme. —

Pred nekaj leti je bilo.

V nedeljo popoldan se vsak Gorjan veseli, pa naj se mu godi še tako kislo. Če prinese kake novice s Hrvaškega, dobro; če mu sreča ni bila mila — tudi dobro. Vse bo prešlo. A v nedeljo popoldan se rad malo razvedri, tudi spiše ga rad kozarček.

Pri Zavetniku so bili tisto nedeljo zbrani skoro vsi fantje, dosti možakov in tudi deklet ni manjkalo. Kje pa manjkajo naša dekleta, če slišijo godca? Godca pa je bil tiste dni še Čot s harmoniko in spremljal ga je že pokojni Liber z basom. To sta bila možaka, ki sta znala zagosti še kako „po starem“, kajti danes le tu pa tam kdo „zaškriplje“. Gori na zapečku sta sedela oba in grmelo je po sobi, da se je strop tresel.

Po podu pa so se vrteli pari, zadevali se jeden drugega, butali se sem pa tja in trkali z ного ob tla, da se je debel prah vzdigoval med plesalci.

— Juhuhu, zaukal je tu pa tam

Učenci so v obče redno hodili v šolo, ker od 121 razredovanih ni zamudilo šole nobenkrat 11 učencev, do 5% 12, do 10% 18, do 20% 24, do 30% 21 in čez 30% 35. Med zamudami je bilo mnogo opravičenih. Od ustanovitve šole leta 1894/5 je bilo na en šolski dan povprek navzočih 1. št. leto 14, 2. 16, 3. 32, 4. 30, 5. 35, 6. 34, 7. 34, 8. 35, 9. 34, 10. 42, in 11. št. leto (1904/5) 56.

Tudi napredek je bil v zadnjem š. letu povoljen. Od klasifikovanih je napredovalo prav dobro 12, hvalno 44, povoljno 35, zadostno 24, in le 6 nezadostno. Koncem š. leta je bilo 42 učencev obdarovanih s šestili ali s branilno knjižico, v kateri je bil vpisan darovani znesek na ime dotičnega obdarovanca.

V teku leta je šolski svetnik g. Št. Križnič trikrat šolo nadzoroval in vladni svetnik vitez K. Hesky enkrat. Oba nadzornika sta se pohvalno izrekla o šoli ter bila jako zadovoljna z napredkom.

Uže iz navedenega je razvidno, da se šola od leta do leta lepo razvija, kar potrjuje tudi vsakoletna razstava učenskih izdelkov; a najjasnejše dokazujejo pa to mladeniči, ki so pohajali to šolo. Ti so mnogo umnejši in spretnejši v svojem rokodelstvu od drugih, ki se šole ogibljejo. Ločijo se od drugih v tem, da se vedejo uljudno, kar je dandanes vsakemu rokodelcu prepotrebna lastnost, pa da so tudi bolj plačani. Mojstri jih raje sprejemajo od drugih, ki niso hodili v obrtno šolo. Le čuditi se je, da so še rokodelski učenci sosebno v mestu, ki ne spoznajo koristi te šole, ki je ustanovljena le za izomiko in strokovno izobrazbo rokodelcev.

Tudi je še mnogo mojstrov in gospodarjev, ki premalo skrbje, da bi njih vajenci redno hodili v šolo; da, mnogo je celo takih, ki odvrčajo učence od šole, bodisi da ne oprostje svojih vajencev od dela po 3 ure na teden, bodisi da jih premalo nadzorujejo. Ker se v tej šoli poučuje med tednom le po trikrat in sicer od 5. do 7. ure zvečer, a delo preneha uže ob 6. uri zvečer, tako izgubi vajenec zavoljo šole le po 3 ure na teden pri delu.

Od druge strani se pa vendar mora priznati, da je nekaj mojstrov, ki privo-

kateri in zasukal plesalko na drugo stran, kajti dober dober plesalec mora znati „na oba kraja“. Najbolj glasen je bil Svetličev Tone, ki je plesal s Korenovo Pepco. Ukal je in trkal z ного ob pod, zaletoval se s kota v kot in priletel sedaj ob tega sedaj ob onega fanta.

Naenkrat se je Premov France prekucnil in zakričal, češ, kedo noge nastavlja.

— Kedo; ti Premov greš name, oglasi se Tone.

— Ja, zakaj pa ne! Kedo pa si ti? — Mir, fantje, mir, oglasi se tam za pečjo Zavratnikar.

Godba je utihnila, dekleta so vlačile vsaka svojega strani, a dosti ni pomagalo. Kmalu se je naredila zopet kopica in nekdo je zavpil: udarimo!

Pograbili so se. France je planil na Toneta, potegnul ga za srajco in ga hotel spraviti ven; a že je dobil klofuto okoli ušes, da mu je lice postalo rdeče.

— Za vruga, s tem le Svetličevim se ni dobro pečati, dejal je Zagrovec, ki je tudi sedel za mizo. Jaz vem, kaj so ti ljudje. Pretepač in potepuh je bil

ščijo svojim vajencem, da se udeležujejo redno pouka.

V minolem š. letu zaprosili so taki skrbni mojstri, da se je pri njihovih vajencih upeljala posebna pregledna knjižica, v kateri so bile navedene učne ure, h katerim so imeli prihajati vajenci. V ti knjižici potrdil je dotični učitelj vsaki učni dan, da se je učenec udeležil pouka. Učenec moral je prinašati tako knjižico vedno v šolo ter jo pokazati mojstru, ako je to od njega zahteval, da se je potemtakem mojster vaikdar lahko prepričal, da-li hodi vajenec v šolo, ali pa tudi ne.

Tako bi morali delati tudi vsi drugi ostali mojstri ter skrbeti za to, da se njih vajenci izobrazijo ter postanejo spretni, razumni, pošteni in omikani rokodelci.

Dopisi.

Šempas, 8. avgusta. — V nedeljo se nam je v cerkvi oznanilo, da cepljenje koz se bode vršilo v Šempasu in Ozeljanu dne 12. avgusta. Tako kasno in v največji vročini. Pred leti se je cepljenje koz vršilo redno meseca maja, zadnja leta junija, letos pa 12. avgusta. Kot ugoden čas za cepljenje se je smatralo pomladno hladno vreme, radi tega je c. kr. okrajni zdravnik obiskal poprej gorkejšo goriško okolico in pozneje hladne gore. Letos pa narobe. Je li praksa ali znanstvo spričalo potrebo te premembe, ne vemo. To pa je znano, da očetje in matere niso zadovoljni s tako poznim cepljenjem v najhujši vročini. Boje se zlih nasledkov. Zahtevamo zopetno vpepljavo stare navade, ali pojasnilo premembe od kompetentne strani. Že lanske leto je imelo pozno cepljenje bolestne posledke, letos pa se bojimo še hujših radi nenavadne vročine. Cepljenje koz naj se torej vrši ali pred ali pa po poletni vročini in ne 12. avgusta.

S Kamnega. — Tukaj imamo poštnega sela, ki pa svoj posel jako slabo opravlja. Pisma in druge poštnje pošiljatve ne dostavlja namreč naravnost onim, kojim so namenjene, ampak izročuje jih večkrat drugim osebam in celo otrokom, da jih ti izroče naslov-

stari, mladi je ravno tak. Povsod ga je preveč in jaz le mislim, da to ne bo vzelo dobrega konca.

— Tone, Tone, zavjalka je Pepca, ko je videla, da se njeni fant pretepa, a skoro po volji ji je bilo, da je on dal Francetu zaušnico. Ta France; tako modro se je držal in le z možakarji se mešal. Njo je hotel celo za ženo; ali misli, da je ona res nora. Pa za osla ga je le imela takrat prav pošteno!

Duhovi so se pomirili. France je odšel, ko je videl, da bi znalo priti še kaj. Dekleta so začela odhajati, le Pepca še ni imela namena oditi.

— Na, pij Pepca, dejal je Tone in ji ponudil vina. Prijel jo je za pas in zasmejala se mu je v obraz, poredno in razposajeno.

— To ni nič prida, to dvoje, dejal je eden možakov tam v kotu. Vlačil se sem pa tja, za fanti hodi ona kakor mačka. No, pa ni čuda, saj vemo — vtihnil je in pogledal soseda, češ, razumeva se, kaj ne boter?

(Dalje pride.)

LISTEK

Kazen za greh.

Povest: Spisal Janko Bratina.

I.

Visoko in skalovito se dviga naša Gora nad vipavsko dolino. Stene padajo strmo v grapo, in le tu pa tam je kaka steza, ki pelje gori, razun ceste, ki vodi preko Čavna. Svet je gori drugačen kakor v dolini. Polja ni dosti, gozd začena skoro za prvimi hišami in se vleče tako daleč tja, da je človeka kar strah, posebno zvečer, ko se vlegajo na bukovje temne sence. In lep je ta gozd, diven! Včasih zvečer zalaja lisjak, čuk se oglaš, drugače pa nočna tišina, ki tako lepo vpliva na dušo. Kedar ga pa v har zamaje, ko stoletne bukve lomijo v silnem vetru, tedaj je ta gozd tudi veličasten. Poka in se vije, jedi in toži pesem o tiranu; kajti vihar je tiran, ki lom in podira svobodno drevje. —

In svet tam gori je tu pa tam mehak kakor blazina, a zopet trd in robot — zopet skalovje. Tak je ta narod gori. Včasih mehak in ljubeč kakor po-

ljencem. Vsled tega se pripeti, da pridejo večkrat pisma in časniki vsi umazani in tudi raztrgani v roke naslovljencev. Te nedostatke bi morala poštna uprava odstraniti. Sploh je za Kamence v poštne oziru jako slabo preskrbljeno, od... so odpravili poštni urad, ki se je sv... jasno nahajal tudi na Kamnem. Ako potrebuje kdo kako nakaznico, mora iti po njo v Kobarid, ki je od Kamnega poldrugo uro oddaljen. Tudi v drugem pogledu je pri nas vedno slabše. Mesto da bi v gospodarskem oziru napredovali, pa nazadujemo. Beda prisilila je nekaternike, da so se izselili celo v Ameriko.

Politični pregled.

Kakor smo zadnjič poročali, je bil v ponedeljek pri cesarju v lšu ministerski predsednik baron Gautsch. Avdijsca trajala je nad poldrugo uro. Ministerski predsednik, tako so pisali listi, poročal je cesarju o tekočih državnih zadevah. Važnejšega se ni zadnji čas v notranji politiki nič dogodilo razun tega, da je ministerski svet v svoji zadnji seji sklenil, da se odpravijo v Opavi na tamonjem učiteljskem slovanske paralelke ter da se ustanovi v poljski Ostravi samostojno češko učiteljsko. Ta sklep ministerskega sveta pa ne ugaja ne Nemcem ne Čehom in oboji so že začeli ropotati. Posebno hitri bili so Nemci s svojimi protesti proti omenjenemu sklepu, katere so že doposlali baronu Gautschu, ki se pa zanje dosti ne zmeni. Tudi o tem poročal je baje baron Gautsch cesarju.

Glede sklicanja državnega zbora pišejo listi, da je vlada opustila misel, da bi bil isti sklican že meseca septembra in da ga namerava sklicati šele meseca novembra, ako bi se v tem času na Ogrskem razmere ne spremenile. Ko bi se pa na Ogrskem politični položaj spremenil, bi naša vlada že pred novembrom sklicala državni zbor. V slučaju, da se skliče naš državni zbor šele meseca novembra, namerava vlada sklicati pred državnoborskim zasedanjem, tako trdijo nekateri listi, deželne zbere, ki bodo imeli za svoje zborovanje delj časa na razpolago.

Nekateri listi pa vedo povedati, da namerava baron Gautsch poklicati že meseca septembra na Dunaj načelnike vseh klubov na posvetovanje o raznih političnih vprašanjih in pa o programu za prihodnja parlamentarna dela. Baron Gautsch hoče baje zlasti poskusiti s tem, da bi privedel Čeha in Nemce do kakega sporazumljenja posebno glede ustanovitve češkega vseučilišča na Moravskem. V ta namen da se utegnejo prirediti konference med zastopniki obeh narodov, katerim bo predsedoval sam baron Gautsch.

Stalni obrtni odsek.

V seji obrtnega odseka ki je bila v sredo so nadaljevali razpravo o izpričevalu usposobljenosti. Odsek je odobril poročevalčev predlog lo potrebnem potrdilu dovršene učne dobe. V nadaljni razpravi je izjavil sekcijski načelnik dr. Hasenöhr, da nasprotuje obvezni mojstrski izkušnji. Odsek je načeloma sklenil uvesti obvezno mojstrsko izkušnjo in naročil poročevalcu Schneiderju, da izdela poročilo, ki naj obsega prehodna določila, dokler se ne uvede obvezna mojstrska izkušnja. O izkušnji rokodelskih pomočnikov so sklenili, da zadostuje za pomočnika večletna uporaba v obrti, ako nima usposobljenostnega izpričevala. Učno dobo vajencev so določili v dobi dveh do 4 let. Odsek je tudi sklepal o obrtnih strokovnih šolah. Sklenili so, da učencem obrt. strokovnih šol ni potreba romočniškega izpričevala, ako so se v soli naučili praktičnega rokodelstva. Onim rokodelcem, ki izvršujejo svojo rokodelstvo pri vojakih, se uračuni čas pri vojakih za izpričevalo usposobljenosti. Odobrili so tudi pogoje, ki omogočijo, da sme izvrševati rokodelce sorodno obrt, če to dovolj politična oblast.

Italijansko vseučiliščno vprašanje.

V nedeljo se je v Tionu na Trentinskem vršil kongres trentinskih dijakov, katerega se je udeležilo 300 dijakov in mnogo deputacij iz Italije. Dijaki so vsprejeli resolucijo, v kateri zahtevajo italijansko vseučilišče v Trstu ter bojkotiranje juridične fakultete v Roveretu. Italijanskim poslancem so dijaki radi njihovega vedenja izrekli grajo ter jih pozvali, naj delujejo bolj energično, sicer naj polože svoje mandate!

Pomilostjenja o priliki 75-letnice našega cesarja.

Dunajski list „Die Zeit“ je izvedel, da bode naš cesar o priliki svoje 75-letnice pomilostil mnogo oseb, obsojenih zaradi političnih in pa tudi zaradi navadnih zločinov.

Sestanek avstrijskega cesarja in angleškega kralja

Povodom vojaških vaj, ki se bodo v prvi polovici meseca septembra vršile na Češkem, se cesar Fran Josip poda v Plznj in tukaj se sestane z angleškim kraljem Edvardom, ki pride dne 16. t. m. v Marijine Vare.

Druga obletnica kronanja papeža Pija X.

Povodom druge obletnice kronanja Pija X. je približno tisoč oseb prisostovalo zahvalni službi božji. Navzočih je bilo 22 kardinalov, diplomatski zbor, plemstvo in prelajte. Mašo je pel Merry del Val. Petje je vodil Perosi.

Anglija in Francija.

Francosko brodovje je priplulo na obisk v Cowes, kjer je posadko pozdravil sam kralj Edvard ter odlikoval razne francoske poveljnike. Prirejale so se velike svečanosti v znamenju angleško-francoskega prijateljstva. Francosko časopisje je polno hvale o angleški gostoljubnosti ter prerokuje celo francosko-angleško zvezo.

Nemčija in Angleška.

Zadnji čas so prinesli razni nemški listi vest, da se že v najkrajšem času snideta nemški cesar Viljem in angleški kralj Edvard. Angleški listi pa oporekajo to vest ter prinašajo članke, v katerih govore o Nemčiji jako neprijazno. Neki list pa je prinesel izjavo privatnega kraljevega tajnika Lord Knollys-a, v kateri je rečeno, da je popolnoma izključeno, da bi se sestala nemški cesar in angleški kralj pri sedanjih razmerah, ki vladajo med Nemčijo in Angleško.

Mednarodni anarhistični shod.

V Bostonu se bo vršil mednarodni shod anarhistov. Iz celega sveta je že došlo mnogo anarhistov. Anarhisti nameravajo ustanoviti v Bostonu središče za vse anarhiste na svetu. V Boston so poslali veliko tujih policistov. Prepovedani so vsi hujskajoči govori. Zaprli so osebe, ki so razširjale protizakonite spise.

Izgnani anarhisti iz Švice.

Zvezna švicarska vlada je izgnala iz Švice pet anarhistov, in sicer tri Nemce in dva Avstrijca.

Srbija.

Kluba obeh radikalnih skupin sta se v ponedeljek sestavila. Za predsednika samostojnih radikalcev je izvoljen Milutin Stojanović, za predsednika zmernih radikalcev pa Nikola Pasić.

Kristjanom sovražno gibanje na Kitajskem.

Iz Šangajja poročajo, da so se kitajski vojaki, nahajajoči se v pokrajini Honan spuntali ter se pridružili onim Kitajcem, ki so začeli zadnji čas zopet napadati in proganjati kristjane.

Senzaofonalno poročilo od avstrijsko-turške meje.

„Slovenca“ poročali so iz Mitrovice dne 9. t. m.: Iz Plevlja javljajo: Avstrijski general je z večjim spremstvom častnikov napravil izlet v Belopoljsko Jauto in se ustavil ondi na nekem bregu, da se odpočije. Ko ga vidijo Turki, da je prišel, kamor bi ne smel, v Turčijo, se jih zbere okrog 300 Turkov in začno s puškami streljati na Avstrijce. Ti pa niso odgovarjali, ampak so se vrnili. Čuje se, da je bilo ondi ubitih več avstrijskih častnikov, a Avstrijci to prikrivajo.

Z ozirom na omenjeno vest se pa iz kompetentnega vira javlja, da je neki avstrijski vojaški oddelek res taboril na meji, toda na avstrijski strani, in da so Turki streljali nanj, ni pa res da bi bil kdo na avstrijski strani ranjen ali ubit.

Dogodki v Macedoniji.

Balkanski odbor v Londonu je razposlal raznim macedonskim odborom, tudi v Belgrad in Atene, poziv, naj že vendar prenehajo z verskimi in plemenski boji, ki le ovirajo osvoboditev Macedonije, jemljejo celi akciji evropske simpatije ter pripravljajo neki velesili pot za okupacijo Macedonije. Vse narodnosti naj se temveč združijo k skupni osvoboditvi in reformnemu delu.

Novi avstrijski civilni agent v Macedoniji.

Namesto umrlega Müllerja imenovan bode baje za avstrijskega civilnega agenta Para, dosedanji konzul v Skoplju. Para je češkega pokoljenja in o njem se govori, da je jako dober poznavatelj macedonskih razmer.

Ustaja na Kretu.

Ustaši so se v sredo polastili carinske hiše v vasi Casteli ter niso hoteli dopustiti, da bi ruska topničarka „Hrabry“ izkrcala oddelek orožnikov, ki naj bi zopet zavzeli carinsko hišo. Topničarka je nato s 120 strelji bombardirala in razrušila vas. Ustaši, ki so s strelji ranili dva pomorsčaka, so konečno razvili belo zastavo.

Mirovna pogajanja.

V sredo bila je prva seja ruskih in japonskih pooblaščenec, ki se imajo dogovarjati glede miru. V ti seji izmenjali so si pooblaščenki poverilna pisma

ter jih našli v redu. Kakor poročajo listi, bodo ta pogajanja popolnoma tajna. Pri vsem tem pa ne bo dolgo prešlo, da se bo svet prepračil, kdo je imel prav, ali oni, ki vedno trde, da do sklepa miru ne pride, ali pa oni, ki menijo in tudi želijo, da bi se Rusija in Japonska že pri sedanjem sestanku svojih pooblaščenecv pogodili.

Rusko-japonska vojska.

Vkljub neprestanemu deževju in skoraj nerabnim cestam se ravno sedaj neprestano ponavljajo spopadi na vzhodnih krilih. Iz tega je razvidno, da bi Japonci na vsak način radi zvedeli, kako daleč se razteza rusko levo krilo; naspotno pa Rusi skrbno zapirajo vse dohode, da jim na tem krilu ne pridejo Japonci za hrbet. Na ta način se vzhodnje rusko krilo neprestano podaljšuje ter je že dolgo 250 km. Usodna bi znala biti taka razdalja, ako se hipoma začne bitka v središču, ker bi ne bilo mogoče tako brž pritegniti na pomoč razprostrtih oddelkov.

General Linevič je brzojavil 8. t. m. v Petrograd, da nameravajo Japonci 9. t. m. izvršiti splošni napad. To je zvedel general iz japonskih pisem. Japoncem je namreč znano, da prispe 10. t. m. v Harbin še 19. armadni voj, nakar bo štela ruska armada v Mandžuriji 470.000 mož. —

„Novoje Vremja“ poročajo, da je večji japonski oddelek v severni Koreji prestopil v ofenzivo ter napadel pri Kuanšodori sprednje ruske oddelke. Tudi pri Piatšabangu naskakujejo Japonci ruske pozicije. Dosedaj so Rusi še vedno dobili pravočasno pomoč, da so naskoke odbili.

Iz Petrograda poročajo, da je general Linevič brzojavil, da so Japonci v pismih obvestili za 9. avgusta napad.

Dne 10. avgusta, katerega dne bo 19. vojni zbor popolnoma zbran v Harbinu, bo štela ruska armada v Mandžuriji 470.000 mož.

„Novoje Vremja“ poročajo iz Gunčulina z 2. t. m.: Skoro vsaki dan dežuje, mnogokrat kakor v tropičnih deželah. Pota so polna blata, v gorskih krajih je vsaka mala dolina, vsaka steza šumeč potok, nižine so blatna močvirja. Na marše z velikimi treni ni niti misliti. Vojnih operacij ne bo možno, ne glede na razvoj mirovnih pogajanj, tako kmalu obnoviti. V stoječih, močvirnati vodi se razvijajo razni mikroorganizmi.

Glasom poročila oddelka vojne mornarice so dvignili v pristanišču Čemulpo ruskega križarja „Varjaka“, ki se je dne 18. februarja 1904 pogreznil.

Iz Pariza javljajo: Agentura Fournier poroča, da je neki člen japonskega poslanstva izjavil, da nameravajo Japonci v slučaju, da se mirovna pogajanja razbijejo, poslati svoje brodovje v Baltičsko morje. V strokovnjaških krogih pa menijo, da tega ne bodo Japonci poskusili, ker bi njihovo brodovje utegnili zadeti slična katastrofa, kakor rusko pri Tsušimi.

Romuski vojni ataše v ruski vojski, major Haralamp, objavlja v romunskih listih zanimive podatke o ruski vojski. Nemiri v Rusiji so na vojake v Mandžuriji slabo vplivali. Linevič pozna dobro japonski način vojskovanja in je izvrsten organizator. Če Linevič sedaj premaga Japonce, kar ni izključeno, bo to za slednje usodno, ker bo Ruska, ako uredi svoje notranje razmere, sedaj lahko razvila vso svojo vojaško silo.

Zapovedujoči japonski general na Sahalinu, Haraguki, naznanja v posebnem dnevnem povelju, da bo vojno zapovedništvo na otoku le še do 31. t. m. Z dnem 1. septembra preide otok v japonsko civilno upravo. Japonski namestnik bo stanoval v Aleksandrovsku.

General Linevič je dne 8. t. m. poročal iz kraja vzhodno od mandarinske ceste: Dne 5. t. m. je bil proti soteski blizo vasi Hagov potisnjen naprej oddelek armade. Približno 35 vrst južno od Taulu so Japonci stopili v ofenzivo ter so obšli obe naši krili. Naš oddelek se je vsled tega moral umakniti proti severu. Blizo soteske Madovlin so Japonci naleteli na dele tega oddelka. Ko so se isti ustavili ter se je vnel boj s streljanjem, se je sovražnik v južni smeri umaknil.

Znani ruski publicist in urednik „Rus. dela“ S Sarapov je organizoval

velik plebiscit o miru in vojski. Izid je bil ta, da je bilo pol milijona glasov za vojsko, a noben za mir. Glasovali so večinoma delavci in ljudstvo.

Podadmiral Kokoka poroča, da je odposlal eno eskadro na Kamčatko, drugo pa v Ohotsk. Obe eskadri imata izvršiti različne operacije.

Domače in razne novice.

Za „Šolski Dom“ je došlo upravnništva „Gorice“: Ivan Brezavšček, kaplan v Št. Petru 10 K; Teodor Hribar v Gorici 2 K.

Srčna hvala!

Smrtna kosa. — V Bovcu je minoli teden umrla g.čna. Terezina Kaus, gojenka IV. tečaja goriskega ženskega učiteljskega. V pregodnji grob jo je položila neizprosna sušica.

† Anton Ažbe. — V Monakoveu je v nedeljo nenadoma umrl Anton Ažbe, eden izmed največjih slovenskih slikarjev.

Anton Ažbe je bil rojen leta 1862 v Poljanski dolini na Gorenjskem. Vsled prerane očetove smrti je prišel v neko prodajalnico v Celovcu. Po večletnem bivanju v Celovcu se je preselil v Ljubljano, kjer je postal učenec znanega slikarja Janeza Wolfa. Posrečilo se mu je priti na dunajsko akademijo. Po dovršenih študijah se je podal v Monakovo. Tu je v šoli profesorja Wagnerja pričel samostojno umetniško delovanje. S časoma je ustanovil svojo slikarsko šolo, ki je štela v zadnjih letih nad sto učencev in učenk. V tej šoli je vzgajal prince, kneze in kneginje, grofe itd.

In tudi vsi mlajši slovenski slikarji so se zbirali v njegovi šoli. Sploh je bila njegova šola največja, najbolj znana in najslavnejša v Monakovem. Do svojega groba je tudi ostal zvest svojemu slovenskemu rodu. Lahka mu zemlja!

Uradne ure na tukajšnjih mestnih uradih. — Novi župan g. dr. Marani je odredil, da bodo odslej uradne ure vseh mestnih uradov mesto od 9. predpoludne, kakor so bile do sedaj, od 8. zjutraj pa do 12. in pol in popoldne od 3. do 6. ure. Le ob sobotah popoldne nimajo mestni uradi uradnih ur in to zaradi čiščenja prostorov.

Vojaška vest. — Lovski bataljon št. 7, ki je prišel v sredo iz Kanala v Gorico in je bil tu nastanjen v poslopju dekliške mestne šole, nahajajoče se v ulici Sv. Ivana, odšel je včeraj v Divačo, odkoder se vrne zopet v Gorico dne 21. t. m.

Berite! — „Kmetijsko društvo“ v Št. Petru pri Gorici ima veliko zalogo vina na prodaj. To vino je popolnoma naravno, garantirano pristno, svetlo in čisto. Kdor hoče torej piti zanesljivo in zraven prijetno in okusno vino, naj se obrne do tega društva. V prvi vrsti se priporoča gg. duhovnikom, kateri ne morejo od drugod dobiti zanesljivega mašnega vina, da se vsaj glede tega izključno oglasijo pri „K. D.“ v Št. Petru. Glede mašnega vina mora biti gotovost. „Kmetijsko društvo“ v Št. Petru garantira za tako gotovost. Nadalje vse boljše krčme, gostilne, restavracije, hoteli, ki hočejo svoje obiskovalce postreči z izvrstno kapljico, naj se obrnejo do „K. D.“ v Št. Petru.

Cena vinu je pri sedanjih razmerah, ko je vino splošno drago, in pri taki izvrstni kakovosti prav nizka. Hektoliter stane 50 K.

Velika narodna veselica v Sovodnjah. — Danes smo v stanu priobčiti vspeled veselice, ki se bo vršila v Sovodnjah v nedeljo dne 20. t. m. na travniku gostilne g. Ignaca Hrovata tik Vipave. Vspored je naslednji: 1. Sousa: „Stars and Stripes“, ameriška koračnica; 2. Jak. Aljaž: „Občutki“, poje moški zbor; 3. Ziehrer: „Zamet in žida“, valček iz operete „Der Fremdenführer“; 4. A. Nedved: „Nazaj v planinski raj“, poje mešani zbor; 5. Offenbach: Barkarola in finale iz opere „Hoffmanove pripovedke“; 6. „Dijakova zarubitev“, spevoigra s spremljevanjem na klavirju; 7. H Vogrič: „Bogomilovo slovo“, odlomek iz operete „Jamska Ivanka“, nderjajo tamburaši iz Dornberga; 8. Iv. pl. Zajc: „Crnogorac Crnogorki“, poje moški zbor; 9. Smetana: Sekstet in finale iz opere „Prodana nevesta“; 9. M. Hubad: Venček narodnih pesmij, poje mešani zbor; 11. Hasmann: Fantazija o slovenskih napevih; 12. „V Ljubljano jo dajmo, veseloigra v treh dejanjih, spisal Jos. Ogrinec. — Začetek veselice točno ob 4. uri pop. Po veselici prsta zabava z vojaško godbo. Zvečer se bodo spuščali umetelni ognji. Vstopnina k

veselici 40 v, sedeži I. vrste 1 K, vsi drugi 60 v. Čisti dobiček je namenjen polovico „Podpornemu društvu za slovenske visokošolce“ na Dunaju, polovico „Solskemu Domu“ v Gorici. V slučaju slabega vremena se veselice odloži na prvo prihodnjo nedeljo. — Naj bodo še omenjeno, da veselice ne priredi novoustanovljeno društvo „Nada“, kakor nekateri menijo, ampak samostojni sovo-denski in rubinski pevci.

Vabilo k zborovanju in veselici, katero priredi „Delavsko izobraževalno in podporno društvo v Kostanjevici“ ob priliki blagoslovljenja in razvitja društvene zastave dne 15. avgusta v prostorih g. Fr. Urdih-a št. 84. Dopoludne: Ob 9. uri sv. maša; ob 10. uri zborovanje s sledečim vsporedom: 1. Predavanje o vladnem zakonskem načrtu glede delavske zakonodaje; 2. Predavanje o strokovni organizaciji delavcev; 3. Poročilo o delovanju društva in raznoterosti. Popoludne: Ob 2. in pol uri: Blagoslovljenje zastave v cerkvi; ob 4. uri začetek veselice: 1. Pozdrav predsednika; 2. Danilo Fajgelj: „Pobratimija“, poje moški zbor; 3. Deklamacija: „Delavska pesem“; 4. P. H. Sattner: „Prememba“, poje mešan zbor; 5. Slavnostni govor; 6. I. Žirovnik: „Tiček“, poje ženski zbor; 7. Deklamacija: „Naš čolnarič otmimo“, zl. S. Gregorič; 8. Anton Förster: „Pesem koroških Slovencev“, poje moški zbor; 9. Šaljivi prizor: „Kovačev študent“; 10. I. Žirovnik: „Kukavica“, poje mešan zbor. Po veselici prosta zabava. Med prosto zabavo šaljiva loterija. Pri veselici svira veteranska godba iz Mavhinj. Vstopnina 60 vin, za neude, 30 vin, za ude. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

„Spominilce na maj 1905“ je naslov mali brošurici, ki se dobiva za 45 vin. pod naslovom Ivo Pregelj, stud. phil., Sv. Lucija ob Soči. Ker je dobiček namenjen pokritju stroškov pri popravilu domačih orgel, priporočamo knjižico vsem. — Preplačila se blagovoljno sprejemajo.

Izpred sodišča. — 18-letna Ivana Makovec iz Št. Ferjana postala je tatnica iz navade. Na vesti ima že vse polno tatvin. V četrtek zagovarjali se je morala pred tuk. okrožnim kot kazenskim sodiščem zopet zaradi tatvin, izvršenih na škodo Karoline Zucchiatti, Alojzije Kerpan in Jožefe Mazzulia. Makovec je priznala vse. Obsojena je bila vsled tega na 8 mesečno ječo, poostreno s jednim postom vsaki mesec ter objednem se je izreklo sodišče za to, da se jo odpošlje po prestani ječi v kako prisilno delavnico.

Ponesrečena goljufija. — V torek aretirani so bili v Gorici Ivan Gabrovic, star 40 let, mešetar iz Št. Andreža; Arčon Ivan, 44 let star, cerkovnik iz Bukovice; 36 letni Gorjan Anton z Vogerskega in 50 letni sodar Jožef Martelanc, stanujoč v Gorici v ulici Vogel, a doma iz Bukovice. Vsi štirje zapleteni so v grdo goljufijo, pri kateri je igral glavno ulogo mešetar Gabrovic, ki je hotel s pomočjo ostalih treh opehariti tuk. denarni zavod „Banca agricola“ za 1000 K. Zgodilo se je pa to, kakor se nam pripoveduje, tako-le:

Gabrovic je na podlagi posestnik pol posestnika Franceta Stepančiča iz Renč, do katerih je prišel, ne da bi o tem kaj vedel Stepančič, zaprosil, da bi omenjeni denarni zavod posodil Stepančiču 1000 kron. Kot poroka navedel je nekega Josipa Lasiča iz Gor. Vrtojbe in je tudi tega posestne pole, ne dā bi Lasič o tem ničesar vedel, poslal omenjenemu denarnemu zavodu. Na podlagi omenjenih posestnih pol je „Banca agricola“ dovolila posojilo z opombo, da mora priti po denar France Stepančič osebno in da se mu ga bo izplačalo na menjico, ki bo morala biti izpolnjena in podpisana kakor se tiče. Ko je Gabrovic dobil od banke ta odgovor, premišljevali je začel, kaj bi ukrenil in kako, in storil ne bi morebiti še niti danes ničesar, da ga ni prisilila k temu skrajna zadrega, v kateri se je nahajal.

Nekega Gorjana Antona z Vogerskega je namreč ogoljufal za 700 kron in ta bil mu je vedno za petami ter mu žugal, da ga ovadi sodni oblasti, ako mu ne vrne ogoljufanega denarja.

Pa glej! Spak šel je tudi tukaj Gabrovic na roko, da bi ložje izvršil svoj namen. Nekega dne pride k njemu namreč Franc Mazek, doma iz Bilj, ter ga poprosi, da bi mu dobil kje na posodo 200 kron. Gabrovic reče Mazeku, da se bo to prav lahko zgodilo ter določi dan, na kateri naj pride Mazek v Gorico, a pripomni še zraven, da mora Mazek s seboj pripeljati svojega sina Filipa. Čeravno ni mogel Mazek razumeti, zakaj bi s seboj jemal svojega sina, prišel je ven-

dar na določeni dan z njim v Gorico, kakor mu je Gabrovic naročil in tako znašli so se v torek na določenem mestu: Gabrovic, Arčon, Gorjan ter Mazek France in Filip. Podali so se k notarju Ballabenu, in tu se je izpolnila in podpisala menjica, na kateri je bil podkrižan France Stepančič kot akceptant, Lasič Josip kot porok ter sta bila kot priča podpisana neki Gulin in neki Kaus, toraj sami taki, katerih ta dan niti v Gorici ni bilo in niso doma niti sanjali o kaki menjici.

Mazek France in Filip prijela sta za pero ter sta nevede predstavljala jeden akceptanta Stepančiča, drugi pa poroka Lasiča. Imeni prič Gulin in Kaus pa sta podpisala Gorjan in Arčon in na koncu vsega tega stalo je notarsko potrdilo, da sta menjico podkrižala Stepančič kot akceptant in Lasič kot porok, in sicer pred znanima pričama Gulinom in Kausom, katerih, kakor rečeno, niti blizu ni bilo. In s to menjico treba je bilo iti po denar, denar namreč, kateri se izroči osebno Francetu Stepančiču, katerega ni bilo v Gorici in ni o vsem tem ničesar vedel.

Kako naj se to zgodi? Gabrovic ne more iti po denar, ker bi ga pri banki gotovo spoznali in vedeli, da ni Stepančič. Treba je bilo torej poiskati koga drugega, ki bi pri banki nastopil kot Stepančič. In našel se je tudi ta. Bil je to namreč sodar Martelanc Jožef. Ta šel je z menjico po denar, katerega pa ni dobil, kajti blagajnik banke spoznal je v njem sodarja Martelanca, a nikakor posestnika Franceta Stepančiča.

Poklicali so v banko ravno mimo idoče redarje, katere so zagledali na ulici, in ti so najprej Martelanca prijeli, a potem še Gabrovica, Arčona, Gorjana ter Mazeka sina in očeta. Ko so jih pripeljali na policijo, in so bili tam izprašani, so odvedli redarji Gabrovica, Martelanca, Gorjana in Arčona v tuk. zapore, Mazeka očeta in sina pa so izpustili, ker sta nevede prisostovala pri ti grdi lumpariji in sta mislila, da je šlo to le za onih 200 kron, katere bi bil rad dobil Mazek na posodo.

Železniški most pri Solkanu. — V pondeljek so spodžagali oder pod velikanskim kamenitim obokom železniškega mosta čez Sočo pri Solkanu in pri ti priliki so se prepričali, da se je udal obok pod svojo lastno težo le za 6 milimetrov.

Izlet v Bohinj priredi „Soška družnica slov. planinskega društva“ dne 17. t. m. iz Tolmina. Izlet je dvadnev in se vrši po naslednjem vsporedju. Odhod iz Tolmina v četrtek, 17. t. m. ob 1. uri zjutraj čez Globoko k Bohinjskemu jezeru (6 ur). Po potrebnem odmoru izlet k Slapu Savice in po jezeru povrat v Bohinjsko Bistrico, kjer se prenoči. Drugo jutro skozi predor ali pa čez Črno prst v Podbrdo in od tod z vozovi v Tolmin.

Izlet je preračunjen tudi za damsko udeležbo. Izletniki naj se blagovoljivo pravočasno prijavijo podružničnemu odboru v Tolminu.

Nesreča. — Včeraj pripeljali so v tukajšnjo bolnišnico iz Podgore, in sicer Luko Bizjaka in Antona Simičiča, oba iz Ločnika in ki sta delala v papirnici v Podgori. Neka cev, po kateri prehaja par k dotičnim strojem, razpočila se je namreč, in vroči par poškodoval je imenovana delavca tako hudo po obrazu, da morata v bolnišnici iskati zdravniške pomoči.

Lunin mrk. — Dne 15. t. m. mrknila bo luna in sicer ob 3. uri 38 minut 6 sek. zjutraj; višek mrknjenju bo ob 4. uri 40 min. 4 sek. in konec ob 5. uri 43 min. 2 sek. Vidljiv bo ta mrk tudi v južno zahodni polovici Evrope, torej tudi pri nas.

Solčni mrk in sicer popolen bo dne 30. t. m., začetek ob 1. uri 53 min. 4 sek. popoldne, konec ob 3 uri 10 min. 9 sek. Vidljiv bo ta solčni mrk v vzhodni polovici Severne Amerike, v severni polovici Atlantskega Oceana, v severni polovici Afrike, v Evropi in v zahodni Aziji.

Uboj. — Na Opčini pri Trstu je nastal v neki gostilni med delavci, ki gradijo ondi železnico, prepir. Pri tem je nekdo vrgel delavcu Jožefu Giachettiju v glavo težko steklenico in ga tako ranil, da je v tržaški bolnici kmalu izdihnil v strašnih bolečinah. Storitca še niso dobili.

Vojaške izpremembe. — Za poveljnika kadetne šole v Trstu je imenovan major 87. pešpolka Karol vitez pl. Zimmermann; doseđanji poveljnik kadetne šole v Mariboru Jožef Teisinger, ki je odlikovan z viteškim križcem Franc Jožefovega reda, preneha biti poveljnik kadetne šole, kakor tudi poveljnik tržaške kadetne šole major Gustav Globočnik, ki

ki je odlikovan z vojaškim zaslužnim križcem.

Žepni tat v vlaku. — S poštnim vlakom, ki odhaja iz Trsta ob 11. uri in pol po noči, se je odpeljal v pondeljek, namenjen v Ljubljano, gospod Anton Žnidaršič, posestnik in obrtnik na Krušcem blizu Cerknice. Na postaji v Nabrežini pa je prisedel k njemu neki mladenič, s katerim sta kmalu začela pogovor in ki se mu je predstavil kot sin pivovarnarja v Reininghausu. Pogovarjala sta se med seboj do postaje St. Peter, potem pa je g. Žnidaršič zaspal in se zbudil še-le na postaji v Ljubljani. Ko se je zbudil, zdelo se mu je sicer nekako čudno, da ni bilo v vozu njegovega sopotnika, s katerim sta se do Št. Petra pogovarjala, a zmenil se ni za to mnogo in podal se je v restavracijo, da bi se tam nekoliko okrepčal. Ko je tako sedel v restavraciji, zmisli se je na neke papirje, katere je imel v listnici in si jih je hotel ogledati. Ko je pa segel z roko v žep oprsnika, ki se je nahajal od znotraj in v katerem je hranil na svojih potovanjih listnico, prestrašil se je neizrečeno, ko se je prepričal, da listnic ni več v žepu. In kaj bi se ne prestrašil, ko je bilo v listnici 2990 kron. Pri ti priliki padel je njegov sum na njegovega sopotnika. Podal se je hitro na policijo ter ji povedal, kar se mu je dogodilo. Sam podal se je pa zopet na postajo ter se je odpeljal s prvim vlakom, ki je odšel iz Ljubljane proti Trstu. Dospel na postajo Breznica, pogledal je skozi okno in tu zagledal na peronu onega mladeniča, s katerim se je seznanil v Nabrežini in o katerem je samil, da mu je ukradel listnico. Že med potjo pa je g. Žnidaršič povedal vse spovedniku, in na postaji Breznica pokazal je istemu spovedniku mladeniča, na katerega je letel sum ter ga vprašal, kaj mu je stori, a spovednik mu je velel počakati, da vidi ta poprej, kaj bo mladenič počel. Mladenič vstopil je v neki voz, v katerem se je slučajno nahajal tržaški redar Vodopivec, ki je prejšnji dan spremlil nekega zločinca v prisilno delavnico v Ljubljano. Spovednik pristopil je k redarju ter mu na tiho povedal, kaj se je dogodilo. Na to se je podal redar v voz, v katerem se je vozil g. Žnidaršič ter si je dal tu od njega vse povedati. Ko je bil dobro poučen o vsej stvari, je šel redar s Žnidaršičem v oni voz, v katerem je sedel mladenič in je tega proglašil aretovanim. Ta je protestiral, a vzlic njegovim protestom se je redar vsedel poleg njega, a Žnidaršič njemu nasproti.

Vlak je drdral svojo pot naprej proti Trstu, a oni trije so molčali. Čez nekaj časa je pa redar opazil, da se mladenič nekako samljivo giblje. Gledal je s paznim očesom, kaj da bo iz tega gibanja. Slednjič je čul, da je nekaj padlo pod klop, na kateri sta sedela z aretovancem. Pogledal je pod klop, segel z roko pod isto in pobral — Žnidaršičevo listnico. Žnidaršiču je pri pogledu nanjo poskočilo od veselja srce v prsih. Z redarjem sta takoj pogledala v listnico, a v istej je bilo le še 620 kron denarja.

Na vprašanje, kam da je djal ostali denar, ni hotel aretovanec nič vedeti. Trdil je dalje trdovratno, da on ni ukradl Žnidaršiču listnice. Če se je našla listnica pod klopjo — trdi on — je to znamenje, da je Žnidaršiču padla iz žepa, ko je prejšnjo noč spal; kajti bil je morda ravno isti voz.

Redar ni hotel dalje siliti vanj z vprašanji. Ko je prišel vlak v Trst, je redar izročil aretovanca in najdeno listnico policijskemu oficijalu Schablu in mu povedal vso stvar. Schabel je skušal pripraviti mladeniča z lepa do tega, da bi priznal svoj zločin. Videč pa, da mladenič trdovratno taji, ga je dal natančno preiskati. No, vspeh te preiskave je bil, da so našli pri njem 1409 kron denarja.

Seveda je moral mladenič na to priznati, da je res on ukradel Žnidaršiču listnico iz žepa, mej tem ko je Žnidaršič spal. Povedal je, da ni sin nikakega pivovarnarja, ampak da je 19 letni čevljar Ivan Kalmann, doma iz Budimpešte. Ker je bilo najdenih pri njem in v listnici le 2029 kron denarja, so ga vprašali kam da je djal ostalih 960 kro. Glede teh pa je dejal, da jih je najbr: zgubil, ko je na postaji v Breznici izstopil iz vlaka. Seveda so ga odvedli v zapor.

Tatvina v Trstu. — V Trstu so v torek neznanu tatovi s pomočjo vetrihov prišli v vilo „Malvina“, nahajajočo se v ulici Rossetti, ki je posest nekega Backer, ki se je nahajal s svojo soprogo na letovišču v Sesljanu terj odnesli iz nje za kakih 1000 kron srebrnine.

Trojčki. — V mali vasi Krajcarbreg pri Zminju v Istri je rodila žena Lucija Pulič trojčke, ali prav za prav — trojke. Vsi trije novorojenčki so namreč ženskega spola. A nekaj izrednega je, da so vsi trije otroci lepi in zdravi.

Toča in nevlhta v Istri. — V pondeljek okolo 10. ure predpoludne nastala je v Kvarneru in na vzhodni istrski obali huda nevlhta z močnim dežjem in točo, kakoršne ljudje še ne pomnijo. Toča bila je kot jajca debela ter je napravila na polju premnogo škode.

Vojaštvo na mejah. — „Hrvaški Branik“ piše, da bo nameščno vojaštvo po večjih krajih v Srijemu, tako v Lačarku, Martinci, Jarku, Hrtkovi itd. in sicer vojaki iz Gornje in Nižje Avstrije. Zakaj se vojaštvo koncentrira v teh krajih, kjer vojakov že davno ni bilo, bo pokazala bližnja bodočnost.

Koroške novice. — Dne 3. t. m. uničil je na Koroškem požar skoro celo vas Lipaljavas. Vsled tega nastala je tam velikanska revščina. Zgorelo je namreč 42 hiš in vsa gospodarska poslopja. Ne-poškodovana ostala je le cerkev, župnišče in šola.

Morilka Sykore pomiloščena. — Franciška Klein, ki je bila radi umora na starcu Sykori obsojena na smrt na vešalah, je pomiloščena. Smrtna kazen jej je spremenjena v 20. letno ječo.

Važno društvo. — Češki listi poročajo, da je odobril minister za notranje stvari po posredovanju poslanca dr. Herolda pravila Zveze za probujo slovanske kulturne zavesti med vsemi slovanskimi narodi v Avstriji.

Pijan častnik ubil dve osebi. — „Zeit“ poroča iz Krakova, da je v sredo na javni ulici neki pijani častnik z revolverjem ubil dve osebi. Policija je pijancu iztrgala revolver.

Konec dolgotrajne kazenske obravnave. — Včeraj se je v Torinu dovršila velikanska kazenska obravnava, ki je trajala več mesecev zaradi nekega umora. Italijanski listi, ki so dan za dnevom polnili svoje predale s poročili o ti obravnavi, imenovali so jo „Il processo Murri“. Obsojeni so bili vsi obtoženci, in sicer: Tulij Murri in dr. Pij Naldi na 30-letno ječo, dr. Secchi in Linda Murri na 10 letno in Roza Bonetti na 7 letno ječo.

Nesreča na železnici pri Sprembergu. — Uradno je konstatovano, da je bilo povodom nesreče na železnici pri Sprembergu 14 oseb ubitih, štiri so bile pa poškodovane.

Rumena mrzlica. — V sredo je zbolelo v New-Orleansu za rumeno mrzlico 63 oseb, sedem jih je pa umrlo. Vse prodajalnice so zaprte, ker je župan odredil splošno desinfekcijo. Zvezni zdravniki nadzorujejo, da se zdravstveni odnošaji izvršijo.

Razpis zdravniške službe.

Razpisuje se služba občinskega zdravnika za občine bovškega sodnega okraja s sedežem v Bovcu.

Letna plača je 2000 K. Ogledi v zdravnikovem stanovanju 50 v., na bolnikovem domu loco po dnevu 80 v., po noči 1 K 60 v., zu aj trga vizite in voznine po oddaljenosti.

Zahteva se zmožnost slovenskega, ali vsaj kakega izmed slovanskih jezikov.

S potrebnimi spričevali opremljene prošnje vložiti je pri županstvu v Bovcu do 10. dne septembra 1905.

Županstvo Bovec,

9. dne avgusta 1905.

Šulin,
župan.

„Krojaška zadruga“

Gospiska ulica

Postrežba strogo poštena!!

Priporoča svojo bogato zalogo
krojnega blaga za

poletni čas

Vzorci se pošiljajo na zahtevanje brezplačno.
Cene so stalne.

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Tržne cene.

Za 100 kg.

Kava: Ceylon . . .	K 294—	do 300—
„ Portorico . . .	260—	280—
„ Santos . . .	200—	230—
Slakdor	80—	86—
Otrobi debele . . .	12.50	14.50
drobne	12—	13.50
Petrolij v sodu . . .	42—	43—
zaboju	13—	13.50

Moka ogerska:

št. 0 K 30—	št. 1 K 29—	št. 2 K 28—
„ 3 „ 27—	„ 4 „ 26.20,	„ 5 „ 25.40
	št. 6 K 23.20.	

Anton Ivanov Pečenko Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; plzenskega piva »prazdroj« iz sloveče češke »Mešćanske pivovarne«, in domačega žganja I. vrste v steklenicah, kojega pristnost se jamči.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna. M M M M M M

Št. 2215
Op.

Razglas.

Naznanja se, da

JAVNA DRAŽBA

zastavil II. četrletja, t. j. mesecev
aprila, maja in junija 1904

začne v ponedeljek dne 4. septembra 1905, ter se bo nadaljevala naslednje četrtke in ponedeljke.

Od ravnateljstva zastavljalnice
in z njo združene hranilnice.

V Gorici, 3. avgusta 1905.

Don A. Nicolich,

župnik pri Sv. Luciji pri Albani, je odstranil devet let ga nadlegujoče bolečine v želodcu z uporabo

želodčne tinkture

G. PICCOLI-ja, dvornega založnika Njega Svetosti in lekarja v Ljubljani.

1 steklenica velja 20 vin. in se vnanja naročila izvrše točno.

Anton Kuštrin v Gosposki ulici št. 25, v Gorici,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Ceylon, Portoriko i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Slakdor razne vrste. Moka št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč od 1/2 kila in ob enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mлина v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec

v Podgori, na voglu novega železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški) ter podružnica

za Soškim mostom pri Pevmi

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnice itd.

Naznanilo.

Podpisani si usojam naznanjati slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, da sem otvoril v prejšnjih prostorih »Mizarske zadruge« v Solkanu svojo veliko delavnico (tovarno)

pohištva vseh slogov

od najpriprostejšega do najmodernejšega.

Sprejemam vsakovrstna dela tudi po posebnih načrtih ter jamčim glede svoje tehnične naobrazbe za precizno in v vsakem pogledu zadovoljivo dovršilo. Cene so take, da se ni bati nikake konkurence.

Za obilna naročila se toplo priporočam z odličnim spoštovanjem

Fr. Srebrnič, mizarški mojster v Solkanu.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šolskega doma“.

Učenka

se sprejme na stanovanje in hrano blizu »Malega Doma«. — Več pove upravništvo.

Ivan Bednařik priporoča svojo knjigoveznico

v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini hiš. št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. aprila 1905 dalje:

na menico po 5 1/2%, na vknjižbo pa po 5% z 1/8% upravnega prispevka za vsacega pol leta. Obrestna mera za hranilne vloge ostane nespremenjena.

FRANC PODBERŠIČ

avtorizovan kamnoseški mojster,
Gorica, Tržaška cesta 17,

priporoča slavnemu občinstvu za bližajoči se praznik vseh vernih duš dan svojo bogato zalogo

nagrobnih spomenikov

bodisi priprostih ali finih iz kraškega kamna najboljše vrste za 15 K in više. V zalogi ima tudi razne kamenite plošče, žlebe, umivalnike za kuhinje, itd. itd.

Sprejema in izdeluje vsakovrstna v kamnoseško stroko spadajoča dela po prav zmernih cenah.

Pozor!

Prva kranjska z vodno silno na turbino delujoča
tovarna stolov na paro

FRANCE ŠVIGELJ

na Bregu, p. Borovnica, Kranjsko,

priporoča sl. občinstvu, preč. duhovščini, imejteljem in predstojnikom zavodov in šol, krčmarjem in kavararjem, ravnateljstvom uradov, gg. brivcem itd. itd. natančno in trpežno izvršene

stole, fôtelje, gugalnike, naslonjače itd.

po kar najbolj niski ceni.

Blago je iz trdega, izbranega lesa, poljubno likano ali v naravni boji imitirano. Največja izbira stolov, naslonjačev in gugalnikov iz trstenine. Na željo polje trdka najnovejše in obširne cenike z nad 800 slikami, iz katerih se razvidi oblika blaga in cene, franko. Imam tudi stole za krčmarje po 2 K vedno v zalogi.